

Hét Határ

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 6. szám

2010. június

TRIANON 90.

A Kárpát-medencei Magyar Református Generális Konvent Nyilatkozata a trianoni döntés 90. évfordulóján

A hit erejével elhordozni de nem elfelejteni - a magyarság számára ez a feladat adatott a trianoni békeszerződés kilencvenedik évfordulóján.

Mi, magyar reformátusok sohasem mások ellen, hanem mindig önmagunkért és megmaradásunkért

szólunk. Trianon igazságtalan, generációkon átívelő, nemzeteket, embereket, családokat megnyomorító békediktátum. Mind a mai napig feszültté teszi nemcsak a magyar, hanem a Kárpát-medencében élő összes nemzet életét, egymáshoz való viszonyát is. Trianon, Európa gyermeke, olyan történelmi örökség, amelyet közösen kell hordoznunk, Kárpát-medencei népeknek. Három generáció elmúltával meg kell tanulnunk úgy együtt élni történelmünk e megrázó valóságával, hogy az új európai rend alapjain állva a megosztottságot meghaladó és a határokon átívelő közös jövőt kell építenünk.

A Trianonban kijelölt határok nemcsak fizikai értelemben okoztak szakadást, hanem lelkileg is megosztották a magyarságot. Szemléletes példa erre a 2004. december 5-i népszavazás fájdalmas üzenete. Az érdektelenség és pártpolitikai érdekek szülte elutasítás felszakította a régi sebeket.

2009. május 22-én, a magyarországi, kárpátaljai, délvidéki, erdélyi és partiumi részegyházak Debrecenben aláírták a Magyar Református Egyház Alkotmányát. Ezzel a lépéssel, közel húszévi

Trianon emlékpark és emlékmű Nagyigmándon

fáradkozás után, mi, magyar reformátusok évszázados közösségünket juttattuk kifejezésre.

Egységünk újból kimondása hálaadó ünnep, mely egyúttal felelősség is: úgy kell szolgáljunk az egységet, hogy az mintául lehessen az egész nemzet számára. Ezért fontos, hogy kiteljesedjen a Magyar Református Egyház egysége, és erősödjön a határokon átívelő összefogásunk. Ezzel is arról a reménységről teszünk tanúságot, hogy Isten mindeneket megbékéltető kegyelme Krisztusban hatalmasabb minden ember okozta békétlenségnél és szétszakadozottságnál. A történelem Urának sebeket gyógyító kegyelmében és erejében bízunk.

A ma élő református keresztyének történelmi felelőssége, hogy étellel töltsék meg a Magyar Református Egyház adta kereteket, a fájdalom, szomorúság és harag helyett gyógyulást, örömet és békességet vigyenek a trianoni határokon belülré és kívülré egyaránt.

2010. júniusában Grand Rapids-ben a korábban elkülönült református világszervezetek egyesülésére kerül sor. Ezen a nagygyűlésen mi a világméretű református család tagjaként, Jézus Krisztus egyetemes egyházának részeként veszünk részt, örülve annak, hogy az egyesülés nem csak a mi ügyünk. Velük együtt törekszünk arra, hogy közösségünk a reménység jelévé legyen a széttöredezett világban.

„Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!”

Elfogadta a Generális Konvent ülése Komáromban, 2010. május 27-én.

"NE SZOMJÚHOZZATOK !"

Olvasandó: János 7, 37-39

Az ünnepek után egy ünnep utolsó nagy napjára kalauzol minket az ige. Ez az ünnep a zsidóság -Jézus korában- legnagyobb ünnepe, a lombsátrak ünnepe. A pusztai vándorlásra emlékeztek, és a termésért is hálát adtak. Korabeli feljegyzések szerint ilyenkor egy héten át tartottak az ünnepi istentiszteletek, az áldozatok, díszkivilágításban pompázott a templomudvar, és szinte nappali világosság ragyogta be egész Jeruzsálemet. Az esték voltak a legsodálatosabbak. Fáklyatáncot jártak, és azt tartották, hogy aki nem látta még a lombsátrak örömnepét, az nem látott még igazi örömet...

Bármelyik mai rendezvényszervező iroda jó ötleteket meríthetne belőle napjaink fesztivál-szintre sülyesztett ünnepeinek megszervezéséhez. Bármelyik laza, 21. századi ember is jól érezné magát ilyen forgatagban.

Nézzétek, Jézus is ott van. Szót kap (hat) az ünnepen. Mennyivel gazdagabb is így ez a forgatag, hogy Ő is hozzáteheti a magáét... A nagy örömmáorban még Jézus is szólhat... A nagy összeölekezésben öleljük át őt is...

„Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus és kiáltott, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék.” Testvérek, az ünnep utolsó nagy napján Jézus beleszólt a forgatagba. Amikor lassan vége mindennek. Lassan vége az egyházi -tévesen, de így nevezett- „ünnepes félévének”. Sok keresztyén számára adventig vége az ünnepeknek. És sajnos, e napokban sokaknak vége az ünnepnek -a konfirmációval. Ez az „utolsó nagy nap”, amikor még ott vannak az egyház ünnepi forgatagában, de fájdalom, sokak azzal az érzéssel : „vége”. És akkor Jézus feláll és belekiált az ünnep végébe. Nem azért, mert Ő maga kér helyet, hiszen tudjuk, hogy önmaga érdekében „nem kiált és nem lármáz.” Amiért mégis kiált, az a hiányérzete. Hiányoznak a nagy forgatagban, az önfeléd ünnepben a boldog emberek. Azok, akik nem szomjúhozhatnak. Amikor Jézus végigné a sokaságon, mosolygó, de szomjúhozó embereket lát. Az ünnep öröme és forgataga, a fesztivál hangulata jó -a lélek pedig száraz.

Utánad is kiált most: ember, aki az „ünnepes félévben” végighallgattad az evangéliumok üzenetét, esetleg a bibliaórákon is hűséggel ott voltál végig - esetleg mégis nem szomjúhozol? Ne fejezd be úgy, hogy hiányérzeted van! Gyere én hozzám, és igyál! Kedves konfirmált, aki végigtanultad a kátét, de mégis szomjasnak érzed magad, nem tudod, mi mire volt jó -ne fejezd be így! Ne menj tovább szomjúhozva. Jézus utánad is kiált: Gyere én hozzám! Te, aki napod végén csak a fásultságot érzed, a fáradtságot: ne fejezd be így! Napod utolsó órájában is hív Jézus! Es aki egy életen át küzdöttél, és a vége felé azt érzed, hogy száraz, tartalmatlan az életed, kiégett a lelked - életed utolsó órájában is utánad kiált Jézus: Gyere én hozzám és igyál - hogy ne menj az örök szomjúságra, mint a példázatbeli gazdag ember.

„Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből” Amikor Jézus ezt mondja, az ünnep vagy az élet forgatagában, küzdelmében szavára megtorpanó embernek három kérdésre ad választ: Hogyan? Kihez? Minek?

Hogyan menjek én Jézushoz? Hittel! „Aki hisz én bennem...” Éspedig a hitnek a szívbéli bizalmával, hogy a te szomjúságodat is csillapítja, a te életedet is megöntözi.

Kihez? Senki máshoz, csak Jézushoz egyedül! Ne csak a Bibliáig, ne csak a templomig, ne csak a lelkészig... Jézus nem tanácsot ad, hogy ilyen vagy olyan problémáddal kihez fordulj, hová menj, hanem magához hív téged. Végül, ha azt kérdezed, minek menjek oda, halld a választ: hogy élő víznek folyamai ömljenek belőled. Ne csak egy jó igéért, egy biztató áldásért, egy korty felüdülésért menj oda. A szomjúság ugyanis nem az, amit te gondolsz róla. Bizonyára azt hiszed, hogy a szomjúság az, amikor nincs mit innod. Gondolj most egy percre a szegénységre! Az igazi szegénység sohasem az, a mikor neked nincs mit enned, hanem amikor rájössz arra, hogy a gyermekednek, a házastársadnak, a szülődnek nincs mit enni adnod. Jézus így beszél e szavakban az igazi szomjúságról is. Nem az a szomjúság, amikor nem árad beléd a víz, hanem amikor ráébredsz: nincs mit adnod az enyéimnek a szívükbe, a lelkükbe. Mint gyakorló

szülő magam is megkérdezem sokszor, amikor a gyermekeimnek ajándékot adok: és a lelküknek most, ezen az ünnepen mit adtam? Kérdezd meg te is önmagadat: ma mit adtál, ma mi áradt belőled a gyermeked lelkébe, a férjed, feleséged szívébe, a munkatársad, a szomszédod, az iskolatársad lelkébe? Ó, az a legszörnyűbb, az a legnagyobb szomjúság, amikor rájössz: nemhogy nem ömlik, árad, de nem is csepeg a lelkükbe semmi belőled! Hát ezért menj Jézushoz! Nem késő, az ünnep, a nap, egy-egy életszakasz utolsó órájában sem.

„Ezt pedig a Szentlélekről mondta...” És vegyük is észre, hogy a pünkösöd nemcsak arról szól, hogy a tanítványok betöltek a Szentlélekkel, hanem arról is, hogy ugyanabban a pillanatban már áradt is belőlük az élő, éltető víz, az ige, a Krisztusról szóló bizonyágtétel. Isten Lelke az egyetlen, aki a szomjúhozót nemcsak megalégedtette, de öntözővé is teheti. Jézus tehát az ünnep utolsó nagy napján azt mondja, hogy az övéi akkor nem szomjúhozhatnak, amikor másokat öntöznek a Krisztushírral. Amikor megtalálják az igazán kiszáradt, kiaszott lelkeket. Talán sokan emlékeznek a régi nyilvános telefonkészülékekre. Ezek abban hasonlítottak egymásra, hogy a pénzt elnyelték, de vonalat nem adtak. Nem lehetnek ilyen lepukkant készülékek a keresztyének. A Szentlélek azért tölteti belénk, mint a telefonba az érme, hogy vonalat adjon: mások felé. Kapcsolatot nyisson. Úgy, ahogyan Ezékiel látja az új templomot: küszöbe alól víz folyik ki, és az öntöz, éltet. Az apostol azt mondja: „A ti testetek a Szentlélek temploma...” A Lélekkel betölt ember: templom. A Lélek ajándéka: áradó folyam! Gondoljátok meg egyszer, hogy mit mond az Írás a lélek ajándékairól és gyümölcseiről! A legtöbb emberi kapcsolatokat építő és feltételező ajándék.

Az „ünnepes félév végén”, egy-egy életszakasz végén, akár egy napod végén, Jézus feláll és kiált. Neked, utánad. Ami mögötted van, ne fejezd be szomjúhozva, csalódottan. Jöjj, és igyál, hogy másokat is megitathass az élő vízzel!

Amen!

Gerecsei Zsolt, Ács

ÚJ EMLÉKMŰ A SZÜLŐI HÁZNÁL

Pálóczi Horváth Ádám születésére emlékezve gyűlt össze mintegy háromszáz ember a kömlődi református templomban.

250 évvel ezelőtti eseményre emlékezett a gyülekezet, hiszen e falak közt keresztelték meg az akkori prédikátor újszülött gyermekét. Áll még a templom, de áll még az ősi hajlék, ahol a híres polihisztor életének első esztendejét töltötte. Sőt nemcsak áll még a parókia, de 2010-re teljesen meg is újult a felhasznált 37.000.000 forintnak köszönhetően.

Az ünnepi istentiszteleten Máté László, a Tatai Református Egyházmegye esperese igehirdetéssel szolgált. Őt követően Szemeti Ferenc helybéli lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, kiemelte azt a nemes gondolatot amely mindannyiunkat egybegyűjtött, közösen emlékezzünk Kömlőd jeles szülőttére. Ez alkalommal jelentette be a gyülekezet előtt, hogy nem csak a parókia újult meg, hanem egy mostani döntés értelmében a templomfelújításra beadott pályázatunkat pozitívan bírálták el és 39.000.000 forintot nyert a gyülekezet a templomunk megújítására.

Dr. Németh József, nyugalmazott múzeumigazgató előadását hallgathattuk meg, aki munkásságának jelentős idejét Pálóczi Horváth Ádám életének megismerésével és publikálásával töltötte. A költő gyermekkorában Kocson is járt iskolába, ez adta aktualitását annak,

hogy a Kocs – Kömlőd általános iskola tanulói versekkel és énekekkel is emlékeztek jeles elődükre.

Dr. Papp Vilmos nyugalmazott lelkipásztor szolgálatának 26 esztendejét Bajánsenyén töltötte, itt vált egyházunkon belül a legjelentősebb Pálóczi Horváth Ádám kutatóvá. Ő mindenkivel, így ezen a napon velünk is megosztotta kutatásának eredményeit. Érdekes és eredeti előadást hallhattunk tőle. Szokása szerint ismét megénekelte a gyülekezetet.

A Kömlődi Református Egyházközség a teljesen felújított szülői házat saját intézménye a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények kezelésébe adta. Így most az itt gondozott és fogyatékkal élő embertársaink kis csoportja elszavalta a 375. dicséretet. Ha a csendnek van súlya, akkor az most mérhető volt, mindenki elmélyülten hallgatta értelmileg sérült gondozottjaink szavalatát.

A szomszédos Császár községben töltötte fiatalságát Pálóczi Horváth Ádám, rá emlékezett a császári férfitkar, Molnár Péter karnagy vezetésével igazán minőségi előadást produkáltak.

Budapestről érkeztek az Irodalmi Hagyományápolók Egyesületének képviselői, dr. Birk Edit elnök mutatta be az egyesületet, s

mondta el, hogy a Pálóczi évben még milyen rendezvényekre készülnek.

Bajánsenyéről, ahol a költő is élt küldöttség érkezett a szülőfaluba, s ünnepségünkön köszöntötték az egybegyűlteket. A kömlődi gyülekezet számára ajándékkal kedveskedtek.

A Himnusz közös eléneklésével ért véget a templomi alkalom, s innen

átment mindenki a szülői házhoz, ahol fából kifaragott emlékoszlopot közösen leplezte le Czunyniné dr. Bertalan Judit, újonnan megválasztott országgyűlési képviselőnk, valamint Szemeti Ferenc lelkipásztor. Ezt az emlékoszlopot Soós Szilárd, mocsai lelkipásztor faragta meg, így állítva emléket Pálóczi Horváth Ádámnak. Máté László, esperes áldása után közösen elénekeltek a 471. dicséretet.

A nap programjában a következő helyszín a faluház épülete volt, ahol Pálóczi Horváth Ádám emlékének szentelt kiállítást rendeztünk be a Kömlődi Református Egyházközség és

Emlékmű a szülői ház mellett

a Kulturális Hagyományápolók Egyesületének gyűjteményéből. Rendezvénysorozatunk szeretetvendégséggel zárult, melyért külön köszönet mindenkinek.

Bogáth István

BOLDOGOK

MÁJUS ETÉN

Hítmélyítő napok Balatonfüreden

A Tatai Református Egyházmegye hítmélyítő konferenciája 2010. május 3-6. között került megrendezésre a Balatonfüredi Siloám Otthonban. Gyülekezetünkől Bártki Dávid tiszteletes úr és családja, valamint Deák Kálmáné és jómagam vettünk részt az Etei Református Egyházközséget képviselve.

A konferencián Ács, Ete, Kocs, Komárom, Lábatlan, Nyergesújfalu, Mocsá, Pilismarót, Réde és Tatabánya református gyülekezetiből – második csoportként – 35-en vettünk részt, a legfiatalabb 2 éves kisfiú, a legidősebb pedig 88 éves asszonytestvérünk volt.

A konferenciát Bártky Miklós nyugalmazott esperes úr vezette, aki nagy tapasztalattal, tudással, és külön-külön mindenkire nagy odafigyeléssel tette bensőségesé ottlétünket. A konferencia témaköre: **Boldogok...** volt, áhítaton, igetanulmányokon és a záró istentiszteleten is.

A szolgálatokat a boldogokról Máté László esperes úr (...akik nemet, de igent is tudnak mondani Zsolt 1,1-3), Bártki Dávid Géza (...akik nem látva hisznek. Jn. 20,29), Kiss Péter (...az átmeneti hiányait hittel hordozók Mt 5,3-5), Nagy Attila (...akik tudnak és aszerint cselekednek. Jn. 13,17 majd ...az éber szolgák. Lk. 12,37), Kiss Katalin (...akik elnyerték bűneik bocsánatát. Zsolt 32,1-5), és Bártky Miklós (...az /Isteni/ igazsággal élők. Mt 5,6-8 majd ...akik békességet teremtvé vállalják a próbatételeket is. Mt. 5,9-10) végezték.

Ezeket az igehirdetéseket, igetanulmányokat nagy figyelemmel hallgattuk, hiszen a mi elképzeléseink alapján boldogok: akik sikeresek, egészségesek, békességben élnek, nem nélkülöznek. Meghallgatva az igemagyarázatokat teljesen más véleményünk alakult ki a **boldogokról**.

A konferencia résztvevőjeként leírhatom, hogy boldogok voltunk, mivel eljöttünk erre a három napra és a médiától elzártan Isten ígését hallgathattuk, énekelünk, imádkoztunk, jókat beszélgettünk, ismerős és most megismert testvéreinkkel.

Boldogok voltunk, amikor esténként református énekeinkből, zsoltárainkból legszebb énekek hangzottak el kívánságaink alapján, vagy amikor igaz

szívből szóló imádságokat hallgathattunk meg bizonyoságtétel formájában.

Boldogok voltunk akkor is, amikor a szakácsnő kérte, hogy írjuk le az asztali imádságok előtt mit énekelünk, mert szeretné megtanulni. Az étkezés előtti énekünk: „Az asztal terítve immár minden kész, / Gazdagon terített az Atyai kéz, / Jóságát lássátok és izleljétek, / Mit Ő adott hálás szívvel vegyétek.” Az étkezés után ugyanennek az éneknek dallamára énekeltek: „Urunk Jézus Krisztus fogadd hálánkat, / Hogy asztalt terítettél és velünk vagy, / Hol Te vagy Úr Jézus, nincs hiány többé, / Életnek kenyere vagy mindörökké.” Ezt az éneket Bártky Miklós esperes úr tanította meg, mivel Kárpátaljai látogatása során ő is nemrégiben tanulta.

Május 5-én az esti áhítaton „meglepetés vendégünk” volt: Petrőcz Lászlóné tiszteletes asszony személyében. Boldogok voltunk, amikor előbb saját versét, majd Bódás János: Maradj magyar és kálvinista! c. versét szavalta el, majd kötetlen beszélgetésben emlékezett az Ászáron eltöltött évekről, valamint még most is aktív balatonfüredi munkájáról.

Csütörtökön úrvacsorával ért véget a konferencia, amin már úgy éreztük, hogy egy összekovácsolódott gyülekezet tagjaiként vettünk az úrvacsorát. Jó szívvel ajánlom mindazon testvéreimnek, akik még nem, vagy már évekkal ezelőtt vettek részt hítmélyítő konferencián, hogy a legközelebbi alkalommal legyenek részesei, mert valóban nagy szükségünk van hitünk megerősítésére.

Pongrácz Jánosné
Ete

99 éves Varga Jánosné

Az idei május Etén sok élményt hozott mindnyájunk számára. Idén az Önkormányzattal közösen, hagyományteremtő céllal emlékeztünk meg községünk alapításának évfordulójáról május első hétvégéjén. Szombaton nagyszerű majálisunk volt rengeteg színes programmal, meghívott előadókkal, mazsorett-, néptáncsoport, dalkör, színművészek tették színessé a programot, amelyben Écsi Gyöngyi nagytiszteletű asszony mesejátékából az is kiderült, bizony a felnőttek is szeretik a meséket.

Vasárnap Makuvek István mindenkit magával ragadó helytörténeti fotókiállítását Mátyás Lajos esperes úr nyitotta meg, majd ünnepi istentisztelet következett, melynek keretében Szabó Bálintné asszonytestvérünk gondolattal emlékeztünk meg a település múltjáról és életéről. Az istentisztelet után megkoszorúztuk községünk alapításának emlékművét. Nagy örömünkre a megemlékezés után, első hivatalos képviselői megjelenéseként Czunyiné dr. Bertalan Judit felavatta községünk tájházát.

Délután anyák napja lévén a község apraja-nagyja egybegyűlt a szabadtéri színpadnál, hogy a fiatalok verses megemlékezése után dallal és verssel köszöntse az édesanyákat. Óvodások, iskolások, kis néptáncosok, és a Góbék néptáncsoport felnőtt tagjai, s a helyszíni egyeztetések után még az angolosok is énekeltek. Ezen az alkalmon köszöntöttük községünk legidősebb édesanyját Varga Jánosné, aki áprilisban betöltötte 99. életévét. Ezúton is minden jót kívánunk neki.

Pünkösöd hétfőjén néptáncosaink nyakukba vették a falut, s községünket végigjárva pünkösödölővel köszöntöttek bennünket, amely mindnyájunknak nagy örömet okozott. Bár eredetileg hét helyszínt terveztek, végül a nagy érdeklődés miatt tizenhat lett, s azóta is erről beszél mindenki. Jó volt látni, ahogyan az emberek az utcán várták a gyermekeket, ahogyan újra megteltek a kerítés előtti padok, s a pünkösödölő után is kint maradtak az emberek, hogy egymással beszélgessenek. Reméljük sok

ilyen és hasonló alkalom részesei lehetünk majd még.

HITTANOKTATÓK TOVÁBBKÉPZÉSE

Május 7-e reggelén, az ácsi gyülekezeti teremben református lelkészek és hittanoktatók csoportja gyűlt össze, azzal a céllal, hogy új valláspedagógiai módszerrel ismerkedjenek meg. A Károli Református Egyetem Gyökössy Intézete továbbképzést szervezett számukra "Bibliadráma elemek a valláspedagógiában" címmel. A foglalkozást Potzner Irén bibliodrámavezető és Tóth János lelkész szupervízor tartotta.

Kíváncsian vártuk az egymással való találkozást, s egyre fontosabb kérdés lett számunkra az, hogy „Mi a bibliadráma?”. A kurzust beszélgetéssel indítottuk, melyből kiderült, hogy mindannyian azonos céllal érkeztünk ide. Színesebbé, a gyermekek számára érdekesebbé szeretnénk tenni a hittan órákat, s ehhez keresünk újfajta módszereket.

Bemelegítéssel, játékos ráhangoló gyakorlatokkal ismertük meg egymást. Ezután következett az „igazi dráma”, egy bibliai történet eljátszása.

Ábrám elhívásának története, ami a Bibliában csupán két sor mégis megérintette a csoportot, személyes tapasztalatot szereztek arról, hogy mit élhettek át a családtagok, beleláthattunk kételyeikbe, kérdéseik-

be, útkeresésükbe. Közben rájöttünk arra, hogy ezek a tapasztalatok saját életünkben is ismerősek. Az önismeret mellett a Bibliát más aspektusból láttuk, közelebbinek tűnt az isteni üzenet: „Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, a melyet én mutatok néked. És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszesz.”

Az együttlét második felében a bibliadráma eszköztárából kaptunk ízelítőt, amelyeket a gyerekeknel, serdülőknél is alkalmazhatunk. Például ugyanannak a jelenetnek több nézőpontból történő megközelítése hozzásegített bennünket ahhoz, hogy egy gondolat gazdagságát, sokszínűségét, személyenként fölfedezett igazságát meglássuk. Egy bibliai szereplő érzéseinek, személyiségének szobrát is életre keltettük. Tárgyakat szólaltattunk meg és ruháztunk fel mély emberi lélekkel, érzésekkel.

Hálásak vagyunk, hogy e rövid idő alatt a játékon keresztül lelkileg gyógyultunk egy kicsit és művelése közben teljesen önmagunk lehetünk.

Meszlényi-Mali Beáta

HEIDELBERGI KÁTÉ

20. KÉRDÉS: *Mindenek üdvözülhetnek-e Krisztus által, akik Ádám által elvesztek?*

Nem mindenek, hanem csak azok, akik igaz hit által Őbelé oltatnak, és minden jótéteményét magukhoz kapcsolják.

21. KÉRDÉS: *Mi az igaz hit?*

Az igaz hit nemcsak oly biztos ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő Igéjében nekünk kijelentett, hanem azon felül még az a szívbeli bizodalom is, melyet a Szentlélek az evangélium által gerjeszt bennem, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékoz az ő ingyen kegyelméből, egyedül a Krisztus érdeméért.

22. KÉRDÉS: *Mit kell hinnie a keresztyén embernek?*

Mindazt, amit nekünk az evangélium ígér, s amit a mi közönséges és kétség nélküli keresztyén hitvallásunk tételei az Apostoli Hitvallásban összefoglalva tanítanak.

23. KÉRDÉS: *Hogyan szólnak a mi hitvallásunk tételei?**

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett; Poncius Pilátus alatt megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, felment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűneink bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

24. KÉRDÉS: *Hány részre oszlik az Apostoli Hitvallás?*

Háromra:

Az első szól az Atya Istenről és a mi teremtésünkről.

A második a Fiú Istenről és a mi megváltásunkról.

A harmadik a Szentlélek Istenről és a mi megszentelésünkről.

KONFIRMÁCIÓ NAGYIGMÁNDON

TEOLÓGUS HÉTVÉGE NAGYIGMÁNDON

2010. május 8-án a Budapesti Református Teológia kis csapata érkezett Nagyigmándra. A szombat délutáni Konfirmációs találkozón még csak a teológusok egyik fele képviseltette magát. Itt egy énekkel köszöntötték az ünneplő gyülekezetet. Az alkalom szeretetvendégséggel folytatódott, amit a teológusok nyitottak meg, a Székely asztali áldás eléneklésével. A megerített asztalok mellett lehetőség nyílt beszélgetni egymással, jobban megismerni a gyülekezetet. Azt este további része a parókia udvarán folytatódott, ahol egy hittanos-ifjúsági kerti parti keretében együtt lehettünk a fiatalabb generáció tagjaival is. Játszottunk, énekeltünk és persze a vacsora sem maradt el. A késői órákban ért véget az alkalom, már csak a pihenés volt hátra. Az éjszakát a teológusok a vendégfogadó családoknál töltötték.

Másnap reggel már kellő izgalommal foglalták el vendégeink helyeiket a templom padjaiban. Az egész istentiszteletet a hallgatók tartották. A diákok műsorral készültek, melyben először mindannyiak röviden bemutatkoztak, majd hallhattunk két szép éneket, a teológia történetéről pár szót, a különleges és ünnepi alkalmakról, valamint a teológusok mindennapjairól is néhány értékes beszámolót. Egy bizonyágtétel is elhangzott, valamint két vers is. Az igehirdetés szolgálatát Bölcsföldi András látta el, aki az egyetem spirituális, és szintén elkísérte a diákságot, és a hétvége nagy részét velünk töltötte. Az imádság fontosságáról, erejéről beszélt. Az istentiszteletet közös ebéd követte, az egyik vendéglátó családnál. Majd rövid beszélgetés után, vasárnap délután indultak vissza Budapestre a vendégeink.

Nagyon sok élménnyel, tapasztalattal térhettünk mindannyian haza, és hálával a szívünkben gondolunk vissza a hétvégére. Annak minden áldására, a jó időre, a jó hangulatra, arra, hogy betekintést nyerhettünk a gyülekezet életébe. A vizsgaidőszak előtt, alatt azt hiszem, nagyon jó kapcsolódás, feltöltődés volt a két nap minden pillanata.

Horváth Mariann
1. évf. teológus

KONFIRMÁCIÓS TALÁLKOZÓ

Május 8-án rendeztük meg Nagyigmándon az immár hagyományra váló Konfirmációs találkozónkat. 2 órára gyülekeztek a Református Templomban azok, akik konfirmációjuk kerek évfordulójára emlékeztek. Közel százán vehettünk részt az ünnepségen, amit szeretetvendégség követett a Református Iskolában.

Jó volt újra fogadalmat tenni, megerősítve hitünket, s elbeszélgetni a régi emlékekről. Köszönjük mindazok segítségét, akik részt vettek a szervezésben és a szeretetvendégség megvalósításában.

Sugár Tamás

A konfirmációs találkozó résztvevői

TANÉVZÁRÓ CSALÁDI DÉLUTÁN ÁCSON

Pünkösöd hétfőn délután a napsütéses parókiaudvaron gyülekeztek a hittanosok és a szülők, a gyülekezet tagjai, hogy együtt fejezzük be a hittanos tanévet. Bátran mondhatjuk, hogy az egyébként nagy udvar majdnem kicsinek bizonyult. A közös áhítat rendhagyó volt: énektanulás után Marci, a báb-kisfiú érdeklődött, hogy miért is vagyunk együtt, és minden évfolyam felelt neki valamit az istentiszteletről, amit év közben tanult. Szó volt a Bibliáról, az imádságról, a vasárnapról, arról, hogy miként változott az istentisztelet az öskeresztyénektől máig stb. Mindez vidám, énekes, párbeszéd formában történt. Mire véget ért, az asszonyok kisütötték az első adag lángost (összesen 11 kg. lisztet dagasztottak be, és az utolsó lángos is elfogyott!) A szülők által hozott süte-

ményt, üdítőt még megtetézhattük gyülekezetünk gondnokának, Molnár László cukrásznak ajándékfagyaltjával, amit ezúton is köszönünk. Nem tudjuk, mennyien voltunk, de a 150 fagyitölsér nem volt elég, pedig többen nem is kértek fagyit.) Közben a negyedikesekből, hatodikosokból alakult alkalmi bábcsoport a Róka és a nyúl című mesejátékkal szórakoztatta a legkisebbeket, az óvodásokat, a kistestvéreket, akik feltűnő nagy számban vettek részt a délutánon. Nagyon örülünk, hogy több éve erre az alkalomra összegyűlnek a családok, nem sietnek, vidáman, kötetlenül, áldottan lehetünk együtt. Köszönjük mindenki segítségét a nap lebonyolításában.

Gerecsei Judit

GYEREKSAROK

Lórántffy Zsuzsanna 2. rész

Emlékeztek még arra a kislányra, aki a sárospataki várban árván maradt, és egyetlen vigasztalása a Szentírás keresztül Isten volt? Most az ő történetét szeretném folytatni.

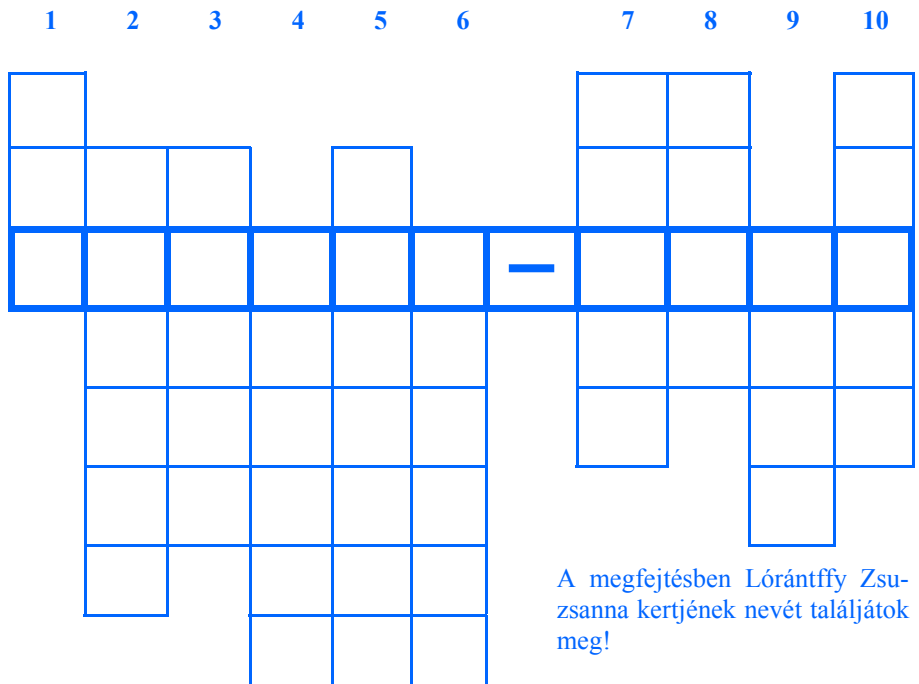
Zsuzsanna lassan felcseperedett és gondolkodása, hite érettebb lett. Megtanulta, hogy Isten szereti őt, még akkor is, ha elvesztette szüleit és rokonai is elfordulnak tőle, Isten soha nem fogja elhagyni. Bízott Isten ígéréiben és követte a Bibliából megértett útmutatásait.

Isten azonban csodálatos dolgokat tervezett Zsuzsanna életében és ennek az első lépése az volt, hogy társat adott mellé. A sárospataki várban régen nem volt annyi boldog ember, mint az ő esküvőjükör. Férje, Rákóczy György hatalmas vagyon birtokosa volt, nagy tiszteletben állt mindenki előtt, mégis tudott felesége és családja odaadó támasza lenni, és tudott Isten előtt megállni, elfogadva akaratát. Gyerekkoruk óta szerették egymást és házasságuk, szerelmük, egy életre szól. Két fiukat, Zsigmondot és Györgyöt nagy szeretetben és egyetértésben nevelték. Mind a ketten „bibliás” emberek voltak, naponta olvasva az Írást és aszerint is éltek. Életük nagy eseménye volt, amikor férjét Erdély fejedelmévé választották. Zsuzsanna megtanult a férje mellett belelenni az ország gazdasági és politikai életébe is. Nem egyszer férje helyett tanácskozott a követekkel, a város vezetőivel. De ez csak egy része volt Zsuzsanna életének,

hiszen a várban szorgos élet folyt. A hatalmas gazdaság irányítást követelt, a Gombos kert, ahol haszonnövényeket és gyógynövényeket is termesztettek, a fejedelemasszony által alapított kórházban hozott hasznot. A várban fiatal lányok nevelése, az életre felkészítése folyt. Varrtak, hímezték terítőket, amelyeket gyülekezeteknek ajándékoztak. De az illemtan, olvasás, főzés sem maradt ki a tanulásból. Zsuzsanna sohasem felejtette el honnan jött és mit köszönhet Istennek. Ezért alapított a szegényeknek kórházat és iskolát is. Bár sok megpróbáltatás érte, élete végéig kitartott Isten ígéje mellett. Szerény, de határozott asszony volt, kezének és hitének munkája ma is él.

Forgasd te is szorgalmasan a Szentírást, figyelj Isten üzeneteire, cselekedd akaratát. Hidd el, Isten – bármi is történik veled – szeret téged és a javadat akarja.

1. A szántó-vető ember ezt hinti
2. A Hegyi beszéd része a mondások
3. Így is hívták Jézust: fia
4. A Szentírás másik neve
5. Az egyik házépítő jelzője
6. Anna fia
7. A csaló fiú
8. A Paradicsom másik neve
9. A kalászt szedegető asszony
10. Itt őrizték először a szent ládát

A megfejtésben Lórántffy Zsuzsanna kertjének nevét találjátok meg!

Gerecsei Judit

EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI KONFERENCIA BÁBOLNÁN

Táncház a konferencia résztvevői számára

ISTENTISZTELETEK

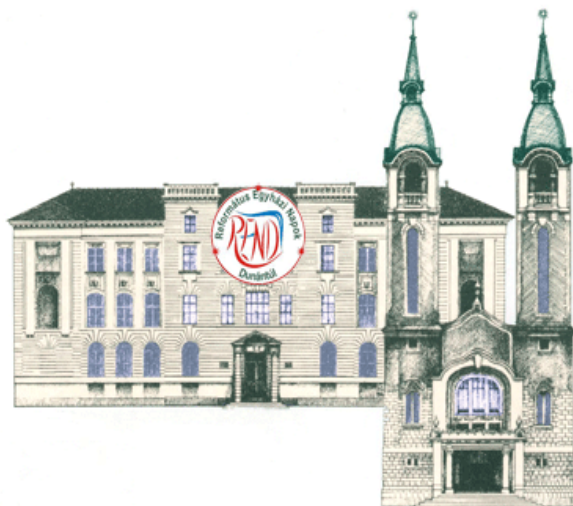
Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császárszék vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első	
vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10,00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Száksszent vasárnap	9,00
Tárkány vasárnap	14,00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas. 16.00

Bakonyszombathely a hónap első vas. 16.00

Hánta a hónap első vas. 11.00

PÁPA, Várkert 2010. június 25-27.

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: *Megkeresztelték:* Balázs Márton, Gerencsér Tamarát, Grencsér Zoltánt,
Konfirmált: Kulhanek Zoltán, Szőnyi Károly, Blahó Bence, Kutak Richárd, Tóth Martin, Simon Csilla, Horváth Alexandra, Somogyi Georgina, Rosta Virág, Szabados Lili, Godena Ildikó, Nánai Dzsulietta, Ásó Adrienn
Házasságot kötött: Bartha Attila és Pék Magdolna
Eltemetett: Szabados Istvánné, Ódor Pál, Borza Gyuláné, Ollé Ferenc, Nagy Sándorné
Ászár: *megkereszteltük:* Kiss Ferdinándot
Konfirmált: Rakó Dávid
Bokod: *Eltemetett:* Dittmanné Major Zsuzsanna
Konfirmált: Deák László, Mitrán Alex, Szili Ottó Alex, Tóth Lilla
Császárszék: *megkeresztelték:* Babai Roland Norbertet
Konfirmált: Stark Dóra, Kiss Bence, Nyíri Alexandra, Barabás Péter, Halász Noémi, Palotai Tamás, Hajdú Georgina, Bauer Attila, Nyíró Krisztina, Márkus Péter,
eltemetett: Pánczél István, Rieder László, Szalai Zsigmondné, Budai Istvánné, Szabó Gyuláné, Csaplár József
Csép: *Megkeresztelték:* Sorosy Dániel, Herczenik Áron, Herczenik Ádám
Házassága megáldását kérte: Kiss Csaba és Somogyi Orsolya
Dad: *Konfirmált:* Aknai Róbert Richárd, Gerlei Máté, Lantai Levente Lél, Rokosz Andrea
Ete: *Konfirmált:* Deák Zolt Kálmán, Fazekas Katalin, Nyári Szilvia, Rácz Balázs Miklós, Sallai Márk, Susa Katalin
Házassága megáldását kérte: Horváth Zoltán és Farkas Erika
Eltemetett: Deák Imréné
Kisbér: *megkereszteltük:* Bagyó Patrik Imrét
Konfirmáltak: Baranya István és Iván Rajmund
Kömlőd: *eltemetett* Palakovics Józsefné, Zeke Lajos
Környe: *megkeresztelték* Bottyán Marcellt
Eltemetett: Kovács Sándorné
Nagyigmánd: *Megkereszteltük:* Kovács Gergőt, Kovács Nórát, Vincze Lujzát
Konfirmált: Bálint Ádám, Borsos Lilla, Farkasdi Edina, Galgán Péter, Körmendi Máté, Nagy Adrienn, Pintér Bence, Prostek Nóra, Sebestyén Nikolett, Somogyi Viktória és Sugár Gergő
Házasságot kötött: Román László és Nagy Zsuzsanna
Eltemettük: Kiss Józsefnét és Somogyi Józsefnét
Vérteskethely: *megkeresztelték:* Egri Noelt
eltemetett: Tóth Sándorné
konfirmált: Szabó Ákos, Deák Krisztián
Oroszlány: *megkeresztelték* Nagy-Kasza Hannát
Réde: *Eltemettük:* Dobos Ferencnét, Takács Imrénét
Konfirmáltak: Balogh Réka, Czigány Kornél, Juhász Ágnes, Kiss Miklós, Váradi Tibor, Vida Krisztina, Volf Jennifer

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárszék, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Száksszent, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zoltán** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641